

Daniel Hernández Chambers

Un barret sense cap

Il·lustracions de Laia Berloso

animallibres

En Jaume tenia setanta-dos anys,
un bastó rematat amb marfil
i un barret d'ala ampla.
El barret l'hi havia regalat
la seva germana, i en Jaume
li havia agafat afecte
perquè era idèntic, o gairebé,
a un altre barret
4 que havia perdut anys enrere
i que l'havia acompanyat
en molts bons moments
de la seva vida.
D'aquest que tenia ara
havia promès no separar-se'n.

Com tots els matins,
amb la puntualitat d'un rellotge,
en Jaume va sortir a passejar i,
en arribar al parc, va seure en un banc.
I, com que era a l'ombra, es va treure
el barret i el va deixar al seu costat.

